

[Poul Møller.]

samle tilslutning til og enighed om, i hvert fald enighed mellem det radikale venstre og forslagsstillerne. Hvis vi tager realistisk på det, hvis den højtærede finansminister gemmer sine skattedrømme og sine teorier — dér, hvor statsministeren placerede sig under valgkampen — og går ind i realiteterne, går ind for en anerkendelse af fradragseretten, ikke blot for de 95 pct., men også for de sidste 5 pct., så vil det være rimeligt og rigtigt, at vi snart får en skatte-reform, som vi kunne være tilfreds med her i Danmark.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Poul Møller havde lyse forhåbninger til, at man kunne blive enig om adskillige ting i dette forslag, og det er ganske klart, det fremgår også af, hvad der er sagt fra anden side. Der er bare den kedelige ting, at det er ikke til at få arbejdet begyndt. Nu har den tidligere regering siddet i 3 år, og vi har haft en finansminister, som man skulle tro netop måtte tiltrækkes af den store nationaløkonomiske opgave, det var at give Danmark en samlet skattereform. Det blev ingenting til — andet end dette forslag, som det ikke engang nytter vi behandler færdigt; det kan overhovedet ikke behandles færdigt, forinden vi kommer til spørgsmålet om fordelingen af byrderne mellem stat og kommuner, forinden vi kommer til kommuneskatteloven o. s. v. Jeg vil håbe, den nuværende regering sætter fart på hele denne sag; når vi kommer til realiteterne, vil jeg også tro, at meget af den demagogi, der har udfoldet sig på et bestemt område, jeg omtalte før, forsvinder, og så finder vi nok en ordning, der både er rimelig og retfærdig.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at jeg aldeles ikke kan anerkende, at amtsskatterne er en fortidslevning. Jeg kan overhovedet ikke anerkende den principielle betragtning, når man har et folkestyret forvaltningsorgan, folkestyrede kommuner, som bevilger udgifter til ganske bestemte formål, at det så er en fortidslevning, at disse folkestyrede kommuner også opkræver penge til dækning, helt eller delvis, af udgifterne.

En af de betragtninger, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremsatte i foråret, og en af de betragtninger, som han lagde

vægt på, var netop forbindelsen mellem skatteudskrivningen og ansvarligheden. Er det da ikke ganske rimeligt, at de amtskommuner, der har ansvaret for at administrere sygehusene, også har et økonomisk, skattemæssigt ansvar overfor skatteyderne? Jeg synes, det er sundt, og at det er i overensstemmelse med det ærede medlems almindelige tankegang.

Må jeg i denne forbindelse sige til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen i anledning af hans bemærkninger vedrørende amtskatterne, at såvidt jeg kunne høre, havde han — hvad der måske ikke er usædvanligt — ikke forstået, hvad det hele drejede sig om. Det ærede medlem siger, om det da er meningen, når den fælleskommunale udligningsfond ophæves, at den fælleskommunale grundskyld skal ophæves. Det ærede medlem kunne lige så godt spørge: Når den fælleskommunale udligningsfond ophæves, skal så den fælleskommunale indkomstskat ophæves? Det er den slags spørgsmål, der er helt hen i vejret, idet nemlig problemet alene er, hvordan de skalaer, vi har med hensyn til den fælleskommunale udligning, indarbejdes i den øvrige forenklede skattelovgivning her i landet.

Med hensyn til, hvad det radikale venstre har udtalt om nedbringelse af amtternes udgifter, er der ikke tale om at nedbringe amtsskatterne i forhold til det, der var tanken i 1933, derimod er det ganske rimeligt at gennemføre en ændring under hensyn til hele den udgiftsudvikling, der er foregået f. eks. indenfor sygehusområdet.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen sagde, at disse skatter jo alene hviler på ejendomsbesidderne. Det er urigtigt, men det er den opfattelse, man gang på gang søger at fremkalde ude i befolkningen, at amtternes udgifter i det væsentlige hviler på ejendomsbesidderne. Det ærede medlem ved, at allerede nu er det sådan, at op imod halvdelen af amtternes udgifter bæres aldeles ikke af amtsskatterne, men de bæres af den fælleskommunale udligningsfond og af vejfondens midler.

Det generer mig iøvrigt, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, når han fremdrager spørgsmålet om beskatningen af de store indkomster her i landet, altid først og fremmest indfører problemet om, hvilken skat der bør hvile på de pågældende